

Til § 31

Bestemmelsen i stk. 1, som viderefører den gældende fødevarerlov § 50, giver ministeren hjemmel til i de regler, som fastsættes i medfør af § 28, at fastsætte regler om fratagelse af autorisation eller registrering. En virksomhed skal som udgangspunkt »autoriseres«, hvis der produceres fødevarer med henblik på salg, og der foregår salg af de producerede fødevarer. »Registrering« finder sted, hvis tilvirkningen eller salget af fødevarerne ikke er forbundet med hygiejniske problemer, for eksempel udsikring af brød og kager, opbevaring af ledfordærlige produkter, som er behørigt emballeret. Som det er beskrevet i bemærkningerne til § 28 knytter såvel »autorisation« som »registrering« sig til lokaliteten, således at forretningsstedet eller lokalet først må tages i brug eller aktiviteten først må påbegyndes, når de i fødevarerlovgivningen stillede krav til indretning, hygiejniske og produktionsmæssige forhold er opfyldt.

Der er mulighed for at fratage en virksomhed autorisationen eller registreringen, enten hvis de dertil knyttede vilkår ikke overholdes, eller hvis forudsætningerne for autorisation eller registrering ændres væsentligt. Fratagelsen har virkning fra det tidspunkt, den bliver meddelt virksomheden.

Der kan i afgørelsen om fratagelse af autorisation eller registrering fastsættes frist for afvikling af virksomhedens aktiviteter, under forudsætning af, at det kan ske uden risiko for fødevarerens sikkerhed. Der kan eksempelvis være tale om, at der gives en virksomhed en frist på nogle få dage til at sælge allerede producerede færdigvarer. Der kan i den forbindelse stilles krav om særlig kontrol, jf. lovforslagets § 51. Udgifterne til dette skal afholdes af virksomheden, jf. lovforslagets § 45 om afgifter og gebyrer.

Ønsker en virksomhed, som har fået frataget autorisation eller registrering, igen at blive autoriseret eller registreret, skal den anmode om autorisation eller registrering som ny virksomhed. Autorisation eller registrering vil være betinget af, at virksomheden over for myndighederne dokumenterer, at de forhold, som begrundede fratagelsen af autorisationen eller registreringen ikke længere er til stede.

For så vidt angår fratagelse som følge af forbud eller påbud henvises til bemærkningerne til § 52.

Bestemmelserne i stk. 2-4 foreslår let adgang til at få afgørelsen prøvet ved domstolene. Afgørelsen kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Retssagen anlægges af ministeren og behandles som et civilt søgsmål. Begæring om sagsanlæg har som udgangspunkt ikke opsættende virkning.

Retten kan dog ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Findes ministerens afgørelse lovlig, kan retten bestemme, at eventuel anke ikke har opsættende virkning.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse giver som den gældende fødevarerlov § 37 ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for primærproduktionen for at sikre og forbedre den hygiejniske, sundheds- eller kvalitetsmæssige beskaffenhed af fødevarer. Det er hensigten at opretholde de eksisterende regler for primærproduktion.

De væsentligste områder for den fødevarerrelaterede regulering af primærproduktionen, som bestemmelsen vil danne grundlag for, vil således være

- indretning og drift af stalde, fartøjer og udendørsarealer, herunder havne og landingspladser,
- indretning og drift af rum inden for primærproduktionen, der erhvervsmæssigt anvendes til produktion eller opbevaring af fødevarer,
- indretning af transportmidler, der erhvervsmæssigt anvendes til fødevarer,
- undersøgelse af dyr og afgrøder,
- indsamling og indberetning af data til belysning af husdyrbesætningers sundhedsmæssige tilstand og
- krav til helbredstilstand og hygiejne for personer, som er beskæftiget med primærproduktion.

Bestemmelsen udgør således i relation til primærproduktionen et supplement til lovforslagets §§ 28 og 36. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 28.

Til § 33

Bestemmelsen viderefører den gældende fødevarerlov § 40. De gældende bestemmelser om nødslagtning er for nærværende fastsat i § 14 i bekendtgørelse nr. 798 af 19. september 2003 om fersk kød m.v. og § 6 i bekendtgørelse nr. 1009 af 11. december 2002 om kød af vildt, opdrættet vildt og kaniner.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentligste til den gældende fødevarerlov § 41, stk. 1.

Det skal bemærkes, at ministeren i medfør af § 4, stk. 1 kan fastsætte regler, som foreskriver, at primærproducenten har pligt til at sikre sig, at kødet ikke er sundhedsskadeligt eller på anden måde uegnet til menneskeføde. Dette indebærer bl.a., at det ikke vil være tilstrækkeligt, at den pågældende er ejer af dyrene, men denne skal også i en periode før slagtingen af et dyr have forestået den daglige pasning af dyret,